

[Strøm.]

den højtærede Minister kan i Henhold til Lovbestemmelserne eventuelt indstille, at Henviingsreglerne ændres.

Hvis der gøres saadanne Erfaringer, som det ærede Medlem mener der vil gøres, vil Ungdomsudvalget sikkert indstille til Ministeren at ændre Reglerne. Som Følge deraf synes jeg ikke, man skal sætte Sagen paa Spidsen, som det ærede Medlem gør. Jeg beder erindret, at det, der her sker, er, at man forbedrer en bestaaende Lov, der, hvis ikke en Revision finder Sted, automatisk løber videre. Det beder jeg ogsaa det kommunistiske Parti erindre. Ved den Revision, Flertallet foreslaar, sker der en betydelig Forbedring af Loven, hvad det ærede Medlem Hr. Karlsson sikkert ogsaa er klar over, og hvad man ogsaa siger i Mindretallets Betænkning: Arbejdstiden nedsættes, Arbejdslønnen sættes betydeligt op, der skabes Mulighed for en betydelig bedre Undervisning af de unge end hidtil, og Lovens Bestemmelser gør det muligt at oprette Kursus for de tekniske Fags unge Arbejdere, Kursus, som de faglige Organisationer i høj Grad har været interesseret i. Og efter Loven kan der iværksættes andre Ungdomsforanstaltninger til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløshed, hvis det Udvalg, jeg har nævnt, gør Indstilling herom til Ministeren. Jeg beder om, at det, jeg her har nævnt, maa blive taget med i Betragtning.

Til det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen vil jeg gerne sige, at jeg mindst havde ventet, at det var fra et fremtrædende Medlem af Det konservative Folkeparti, Kritikken mod Lejrene sættes ind. Det er klart, at jeg som Formand for Ungdomsudvalget har gjort, hvad jeg kunde for at følge med i, hvad de forskellige Partier har udtalt om Lejrene. Det konservative Folkeparti har i sit Program af 1945: „Vi vil vinde Freden“ udtalt — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et Citat —:

„Statens Ungdomslejre skal opretholdes og udvikles som en effektiv og praktisk Foranstaltning mod Ungdomsarbejdsløshed og som en ganske nødvendig Omskoling for Udøverne af de specielle Ungdomsfag, Cykelbude etc., som ellers ved Indgangen til Manddomsaarene med deres fulde Lønkrav staar over for social Krise og fuldstændig Erhvervsløshed.“

I dette Programpunkt fra Det konservative Folkeparti er der saa sandelig taget positiv Stilling til Spørgsmaalet, endda saa stærkt, at man udtaler, at nogle af de unge, hvis

ikke Ungdomslejrene opretholdes, vil staa over for social Krise og fuldstændig Erhvervsløshed. Det maa altsaa være den Skæbne, det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen tiltænker de unge. Nu kan det ærede Medlem vel sige, at han ikke er enig med sit Parti i denne Udtalelse, men ærede Medlemmer af dette høje Ting maa dog give os, der har arbejdet med Lovforslaget, Ret i, at det just ikke var fra et fremtrædende Medlem af Det konservative Folkeparti, vi kunde forvente Modstand, naar Talen er om at bevare disse arbejdstekniske Ungdomsskoler.

Det er klart, at heller ingen af dem, der har arbejdet med Spørgsmaalet til daglig, mener, at der ikke kan rejses Spørgsmaal om Ændringer ogsaa paa disse Omraader, og jeg beder det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen erindre det Ungdomsudvalg, som vil blive nedsat efter Lovens Bestemmelser, erindre at give det gode Raad om, hvordan det ærede Medlem eventuelt tænker sig, det skulde være. Jeg tror roligt, jeg kan sige, at et Udvalg, der nedsættes af Rigsdagen her paa disse Omraader, vil være taknemmeligt, om Rigsdagens Medlemmer ved givne Lejligheder vil medvirke med gode Raad paa dette saa ømfindtlige Punkt.

Jeg vil ogsaa gerne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Poul Sørensens økonomiske Betragtninger, hvori han gør gældende, at det er oplyst, at der i de Aar, der er gaaet fra 1938 til Dato, altsaa i en 8 Aars Periode, er brugt ca. 13 Mill. Kr. til Arbejdet i Ungdomslejrene, sige, at jeg synes, det er rigtigt i denne Forbindelse at erindre om tre Ting. For det første er der ogsaa udført Arbejder inden for det Beløb, der her er Tale om, Arbejder, der kommer Samfundet til gode, og som er indbefattet i det Beløb, det ærede Medlem omtalte. Det synes jeg vi skylder ikke mindst de unge, der har udført Arbejdet ude paa Ungdomslejrene, at sige. For det andet vilde de unge, hvis de ikke havde haft Ophold paa en Ungdomslejr, have været arbejdsløse og som saadanne været henvist til at erholde Arbejdsløshedsunderstøttelse eller Hjælp fra de sociale Udvalg. Hvor stort et Beløb der her kunde være Tale om, skal jeg ikke kunne sige, men at Beløbet ikke vilde have været helt ringe, det tror jeg enhver vil erkende. Og som det tredje, men for mig ikke det mindst betydelige, beder jeg tillige taget i Betragtning, hvad ogsaa den højtærede Arbejds- og Socialminister pegede paa, noget, man ikke kan regne ud i Kroner og Øre, nemlig